

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvací, 1625

Excusatio vtilium doctrinarum. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

affatur tacentes & ignotos. Sapientibus & insipientibus debitorum se facit; si & materia & peritia sermonis non delit, de omnibus se instructum putat: tamen hora breuis & signum silentij, cogit breuiare sermonem. In hoc v̄sus est malus, peior correctionis negligens, sed fragilis aliquando venialis, & ad correctionem priorum.

7. Excusatio vtilium doctrinarum.

NE tamen putetur omnis locutio aut sermo prolixus reprehensibilis, & doctrina Christi, & Apostolorū Actibus, probari potest. Nam Christus ascendens in montem docturus discipulos suos, vberiori eos sermone protracto ditauit. Altera quoq; vice electurus duodecim apostolos, prius sapientiae suae monitis largius illos instruens ad prædicandum misit. Nouissime verò cum iam esset recesturus, & in crastino passurus, post sacratissimam cœnam coepit solito prolixorem habere sermonem, sicut tristibus & orphanis, sua gratissima præsentia orbanis, necessarium esse percipiebat. Constat de beato apostolo Paulo, quod aliquando ædificationis gratia, vsque ad medium noctem sermonē protraxerit. Similia quoque inueniuntur gesta ab antiquis patribus, quemadmodum beatus Antonius fratribus collationem vberiorem impertitus est; veluti & beatus Benedictus, Domino hoc volente, sorori suae de cœlestibus gaudiis nocturnum colloquium præter consuetudinem solitam cōcessit. Vbi ergo talis intercesserit vtilitas & gratia, acquiescere aliorum postulationi esset magnum pietatis opus. Neque hoc factō solueretur spiritalis animæ intelligentia, cum possit forte maior, propter fraternalm ædificationem, hic ipsa hora intellectus dari. Si quis autem subditus est obedientiae, nihil agere potest sine superioris licentia; nec quidem loqui, etiam si possit prodeſſe. Superior, vel quilibet sui adhuc iuris, in hoc maxime Deo subiectus erit. Secundum rectè sapientes, sermo longus & vtilis culpari non debet, tanquam ideo superfluus, quia diffusè tractatur, alioquin tardiores sensu ſepe relinquerentur. Omne autem verbum, quod grauitatem aut vtilitatem non redolet, merito longum à puris mentibus esse sentitur. Licet igitur custoditus esse debeas & tardus ad loquendam, quatenus suo in tempore prudentior & vtilior fias ad proferendum; sic tamen ama silentium, vt fratri indigenti non deneges verbum. Sic tecipsum tempera ab omni solatio alieno, vt si res postulauerit liberè conferas cum amico, eiusque utaris consilio. Pene (inquit Propheta) estium circumstantia labijs nos. Ostium ad apere riendum & claudendum aptum est, vt necessariis aperiatur, vanis claudatur.

quamvis
prolixē nō
minuant
silentij
virtutem.
Matt. 5.
Matt. 10.
Ioan. 14.

Act. 29.

Psal. 104.